

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm Praeclarae Virginis S. Seraphiæ. Ex eo quod est apud V. P.
Laurent. Surium. Coronata est anno Christi 122. Alexandri Papæ 2.
Hadriani verò Imperat. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*Vista terri-
bilis Colum-
bo offertur.*

tori opem tulit. Columbus enim auctor cedis
eius, cum ea nocte, quæ diem martyrij eius se-
quitur, in lectulo se quietis causa reposuisset,
mox ei astitit vir Dei, seuera cum obiurgatio-
ne, cur tantis immeritum se malis affecisset, &
innoxium sanguinem fudisset: atque ijs dictis,
guttam fusi sanguinis tulit, eaque in pectore &
dorso eius circulum pinxit. Tum miser ille ve-
mebundus ad pedes eius corruens, rogauit in-
uictam & solitam eius mansuetudinem, ne ip-
sum tanti sceleri obnoxium, diuino iudicio
reseruaret. Eius precibus flexus vir beatus, al-
terum expungit circulum, alterum abolere no-
luit, dicens id fieri non posse, donec apud Clo-
doueum regem & Ebroinum maiorem domus,
publicumque Francorum iudicium ei remedium
afferretur, quod etiam factum est. Nam iussu
Regis quaesitus & comprehensus, in vincula
coniectus est; lataque in eum sententia diris
poenis affectus, & tandem interfectus est.

*Columbus
dat penas a-
trocitatis.*

MARTYRIVM PRAECLARAE VIR-

*Vide Tom. 2.
Aual. C.
Baron.*

ginis S. Seraphiae. Ex eo quod est apud V. P.
Laurent. Surium. Coronata est anno Christi
122. Alexandri Papæ 2. Hadriani vero Im-
perat. 3.

*3. Septem.
Lec. pass.
Iulij.*

*Seraphia Sa-
binam con-
uerit.*

CVM terribilis persecutionis dies Chri-
stianis innotuisset, & multi per orbem
terrarum pro Christo caderentur, fan-
cta Virgo Seraphia, ciuis Antiochena, apud op-
pidum Vindinense in domo illustrissimæ Sa-
binæ, quam etiam ab impio simulacrorum cultu
ad sanctissima Christi sacra pertraxit, morabu-
tur. Eo Beryllus praefes promptam militum de-
stinatus.

Stetit manum, qui eam ad ipsi⁹ tribunal vin-
ctam adducerent. Sed cum ei se comitem adiū-
xisset Sabina, Præses eam reueritus (erat enim
eius admodum natalibus orta) dimisit vnā cū
etiam S. Seraphiam. Post triduū verò Præ- *Trahitur ad*
sustructo trans pontem tribunali supra ar- *tribunal Be-*
cum Albini, vbi solebāt iudicia exerceri, præ- *villi Præsi-*
cepit adduci Seraphiam, toto illo triduo mar- *dis.*
tyrij desiderio vehementer ardentem. Eam igitur
ab officiarijs ex ædibus raptam, sequitur
rursus Sabina. Sed cum cerneret se illam eri-
pere non posse, iusto animi dolore cōmota, ex-
clamans ait ad Præsidem: Canis rabide Asiati-
ce, poli tuam in perniciem, sanctam Dei virgi- *Sabina Præ-*
nem & dominam tuam iniurijs afficere. Propè *fidem obiur-*
est enim Christus Deus noster, qui te & Impe- *gat.*
ratores tuos pœnis afficiet sempiternis, pro-
pter maleficia quæ in seruos Dei viui, crudeli
& impia mente expromitis. His dictis, abiit la-
chrymans in domum suam.

Tum verò Præses ad Seraphiam conuersus,
Sacrifica, inquit, dijs immortalibus, per totum
orbem à cunctis honoratis. Cui Seraphia re-
spondit: Ego Christiana sum, & omnipoten- *Constantia*
tem Deum, cæli terræque conditorem timeo, *S. Seraphiæ.*
& veneror: vestri verò dij, quos me adorare
præcipis, dæmones sunt. Tunc Præses: Accede
igitur, inquit, & Christo tuo sacrifica. Ego
verò, ait Seraphia, quotidie illi offero sacrifi-
cium. Et vbi, inquit Præses, est templū Christi
tibi sacrificiū q̄ illi offers? Dixit Seraphia:
Hoc est illud sacrificium, vt me ipsam mundā
illi exhibeam studio castitatis, & alios quam-
plurimos, eius gratia adiuta, à morte ad vitam,

à tenebris ad lucem, à cultu dæmonis ad eius
seruitutem, in qua vera salus & vita consistit
adducam. Præses ait: Hoccinè est ergo templum
& sacrificium Christi tui? Hoc ipsum, inquit
Sabina; quo nullum præstabilius est, quàm ve-
rum Deum nosse, illique tota mente atque vir-
tute, piè viuendo, seruire. Ergò, inquit Præses,
Tu ipsa es templum Dei tui? Respondit Sabi-
na: Si eius freta auxilio mundam me confen-
uero, illius utique templum ego sum, cum do-
cat scriptura: Vos estis templum Dei viui, &
Spiritus Dei habitat in vobis. Præses ait: Si er-
go violata fueris, desines esse templum Dei tui?
S. Seraphia respondit: Si quis tēplum Dei vio-
lauerit, disperdet illum Deus.

2. Cor. 3.

Ibidem.

Traditur
duobus iuue-
nibus desflo-
randa.

Lasciui iu-
venes diuini-
tatis puniun-
tur.

At Præses id haud intelligens, iussit eam
duobus lasciuis Aegyptijs iuuenibus tradi, ut
ea tota nocte abuterentur. Accipiunt ergò illā
impuri iuuenes, abductamque in cubiculum
valdè obscurum, ad foedas voluptates allicere
cogitabant. Illa verò primò ingressu ad preces
conuersa, Christi IESU sponsi sui implora-
uit opem. ea virtute atque animi fiducia, ut sub
prima noctis hora, qua impudici ad eam acce-
dere tentabant, terribilis terramotus & sonus
subito excitatus totum oppidum concuteret
& iuuenes metu & horrore penè exanimis, hu-
mi deiiceret. Cernens autem virgo sanctissi-
ma diuinum sibi adesse auxilium, gaudio incre-
dibili perfusa, totam illam noctem, extensis ad
cælum manibus, in laudibus & gratiarum ac-
tionibus Domino exegit.

Manè verò facto, missi adsunt à Præside sacro-
lites: qui visis iuuenibus humi miserabiliter
stratis

stus, & virgine in Christi laudibus mirabiliter exultante, renunciant Præsidi, iuuenes, membris omnibus dissolutis, neque loquendi neque exurgendi vires habere. Fit protinus magnus hominum concursus; paratur, tribunal; & virgo eximia pulchritudine prædita, ad Præsidem adducitur. Tunc Præses per ludibriū ait ad eadem: Quid est Seraphia? Satisne factū est desiderio, an adhuc ferues libidine? Cui Seraphia: Tu quidem, inquit, pro peruersitate mentis tuæ, quam occupat diabolus, irridens hæc loqueris: ego verò eos, quos tu dicis iuuenes, nec sensi, nec apud me fuisse scio. Tū Præses: Dic, ait, quibus maleficijs iuuenes eneruasti? Respondit Seraphia: Nobis Christianis magicas exercere artes fas non est. Quos autē vos per maleficia vestra interficitis, eos noster & omnium Dominus Christus Iesus inuocatus vitæ restituit. Præses ait: Si ergo Christus tuus maleficas omnes artes superat, inuoca illum, ut his iuuenibus pristinas reddat vires: ex quibus tum discere poterimus, quid tota apud te nocte egerint. Ego verò certissimè sic sentio, idcirco quibusdā malis artibus te illos demeruisse, ne tuam turpitudinem proderet. Fac igitur, ut iuuenes resumptis viribus loquātur, ut tui corporis integritas, quam prædicas, nobis innotescat.

Tum Seraphia, adductis ad tribunal iuuenibus, prolixas Dōmino preces fudit; ijsque expletis, fide plena accessit; & iuuenes omnibus membris destitutos ac planè languidos, in nomine Christi Iesu surgere præcepit. Exilierunt illi dicto citius, & populo non immeritò ad-

Sanat iuuenes pessimè multatos.

Y y 4

miran-

mirante; Præses pariter stupore confixus, iubet edicere iuuenes, quo pacto foemina & metis & membrorum eos officio priuasset. Respondent illi, iuuenem quēdam præstanti corporis forma, & mirabili splendore aduenisse, qui se medium puellam inter & eos interposuit: cuius splendor tremorem & caliginem & defectionem intulisset; atque ex eo tempore in præsens usque, mentis compotes non fuisse. Vnde, inquit, necessario, concludimus, eam aut magam esse, aut certè, eius Deum reuera magnum esse. His auditis, Præses, Dic, inquit, Seraphia quibus artibus isthuc effeceris, & quamprimùm te missam faciam. Respondit virgo; Ego malas artes odi: immò Christiani omnes expresso Christi nomine incantationes omnes profligabunt, nec quicquam eis officient.

*Lampades
ei admotæ
extinguuntur.*

*Cedit in
fustibus.*

*Capite puni-
tur.*

Tunc Præses ardentes ei lampades admoueri præcepit: quæ protinùs extinctæ sunt; & quæ eas applicabant, resupini in terram cecidere. Sancta verò Seraphia, sublati ad cælum oculis gratias Deo agēs, Præsidem sua virtute & constantia pudore afficiebat. Is vero dedecoris impatiens, fustibus eam cedi iussit, Quod cum beret, ingens terræ motus vindictam de Præsidis scelere expetere videbatur: namque fragmentum quoddam fustis, quo virgo cædebatur, in præsidis oculum insiliens, triduo post lumē oppressit. Tum ille furore correptus, capitis eā damnauit: quam illa sententiam cum gaudio excipiens niueam virginēamque; cernicem iuxta arcem Vindiciani trans arcem Faustini, licet feriendam præbuit; quarto Kal. Augusti: cum sacra-

sanctissimas reliquias illustrissima Sabina colligens, suo in monumento reposuit, quod sibi magno studio parauerat.

VITA S. REMACLI, EPISCOPI TRA-
iectensis (qui Episcopatus postea Leodium trans-
latus est.) Ex ea quam Notgerus antistes Leo-
diensis vir doctissimus conscripsit. Quo vero
tempore hic sanctus floruerit, patet infra.

Claruit is
Notgerus
anno Domi-
ni 850.

QVO tempore Clotarius Rex, Francie re-
gnum sub Dominicæ fidei iugo floren-
tissimum administrabat, & inclytum fi-
lium suum Dagobertum Austrasianis præfice-
bat, is erat regni illi⁹ Christianissimi status, ut
innumeros penè vtriusq; sexus homines meri-
tis & vitæ sanctitate ornatissimos suppedita-
ret. Vix enim vel hoc ipso tempore vlla aut
rara intra regni istius limites ecclesia inueni-
tur, quæ non alicuius eius tempestatis sancti il-
lustretur patrocinij. Atq; ut innumeros præ-
termittamus, Eligius & Audoenus viri sancti,
regis ministerijsungebantur; beatus item Ar-
nolphus & Romaricus, Regi à cõsilijs haud cõ-
temnendam toti regno operâ præstabant: S. A-
mādus & beatissimus Remaclus, sanctusq; Go-
ar, Aquitaniam ortu suo illustrabāt. Habet ea,
præter castra & loca munita, vrbes quatuorde-
cim prægrandes; easq; populosas & celeberrimas
quib⁹ duæ sūt metropoles; vna Burdegala-
ensis, magnis sēper viris cōspiciua, altera Bitu-
ricensis, cuius tum Archiepiscopus, sanctus fuit
Auliregillus; & B. Sulpitius Archidiaconus; B.
Auliregilli in episcopatu successor. In quorū
parce-

3. Septem.

En statum
Gallicane
Ecclesie flo-
rentissimū.